

Stalen bedden

Avondvullend toneelspel in twee bedrijven

door

TON HENDRIKS

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **STALEN BEDDEN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **TON HENDRIKS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **12** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

De meiden:

Lies

Maria

Marijke

Anne

Evelien

Ellen

Bets

Oud-medewerker:

Arie

Directie:

Sofie Reuling

Stafmedewerkers:

Nico

Kees

Kelly (dochter van Marijke)

Met dank aan Dina Redlbach.

EERSTE BEDRIJF

Scène 1

FLASHBACK

Op het toneel staan vijf opgemaakte stapelbedden naast elkaar, er hangen verdeeld over de ruimte drie lampen. De bedden kunnen allemaal apart belicht worden. Tijdens het eerste deel van de voorstelling bevinden de zes meiden zich op het toneel. Ze liggen op bed. Tijdens de muziek begint er een te tikken tegen de buizen van het bed. Dit getik gaat van vriendelijk tot zeer agressief. Af en toe komt er iemand op, de mannen, de directie enz. Aan het einde van deze scène lichtwisseling. De meiden gaan in donker af. Als het licht aan gaat is er niemand meer.

Scène 2

BINNENKOMST

Er klinkt muziek uit een andere ruimte die harder wordt als er een deur opengaat. Er komt een meisje binnen. Ze kijkt, ziet niets en gaat weer af. Even later wordt er wat omgeroepen.

Reuling: Welkom, oud-leerlingen op deze reünie. De kinderen... sorry, meisjes mogen naar de slaapzalen toe. Op de deur staat het jaar aangegeven. Wij wensen u namens het team veel plezier. *(Lies komt op. Ze kijkt, maar er is niemand. Voorzichtig verkent ze de ruimte. Dan komt mevrouw Reuling binnen)*

Lies: Hallo.

Reuling: Ook hier gezeten?

Lies: Nee.

Reuling: Nee?

Lies: Ik bedoel natuurlijk ja... ik ben Lies.

Reuling: Hallo, mevrouw Reuling...

Lies: O...

Reuling: De directrice van het instituut.

Lies: Ja, ja...

Reuling: Nou, ik ga maar weer eens.

Lies: Ja... Ze kent me niet eens meer.

Reuling: Veel plezier nog. *(Reuling af, even later komt Ellen op, Lies bekijkt haar, Ellen ziet haar uiteindelijk ook)*

Ellen: Hallo... Ellen.

Lies: Ellen?

Ellen: Ja... Wie ben jij?

Lies: Lies.

Ellen: Lies?

Lies: Ja.

Ellen: Maar natuurlijk, Lies... Weet je het niet meer? *(dan herkennen ze elkaar)*

Lies: Ja... ik weet het weer... Ellen!

Ellen: Jij bent ook niks gegroeid...

Lies: Alleen in de diepte... Jij bent trouwens ook niet echt gegroeid!

Ellen: Ik lijn al, jaren maar ik krijg er gewoon niks bij, vreemd hè?

Lies: Daar heb ik nou helemaal geen last van.

Ellen: Alles nog steeds hetzelfde hier...

Lies: De bedden...

Ellen: Stalen bedden... *(Maria en Evelien komen samen op)* Dat is... hoe heet ze ook alweer?

Lies: Maria?

Ellen: En Evelien!

Evelien: Ellen?

Maria: Lies!

Lies: Goh, ben jij ook gekomen! *(er volgt een enthousiaste begroeting)*

Evelien: Ik wil mijn oude bed nog wel eens even uitproberen.

Lies en Maria: Niet met je schoenen op het bed!

Evelien: Niet met je schoenen op het bed...

Maria: Schijt! Kom op, iedereen op z'n eigen bed.

Evelien: 'Naar bed meisjes, meisjes, naar bed! Opschieten.'

Ellen: 'Het licht gaat direct uit.'

Maria: 'Morgen is het weer vroeg dag.'

Evelien: 'Dat is het om twaalf uur vannacht al!' *(iedereen springt op het bed behalve Lies)*

Lies: Zouden we dat nou wel doen?

Maria: Hoezo?

Evelien: Jij bent nog net zo'n zeikerd als toen!

Lies: Wij zijn hier nu toch op bezoek!

Maria: Zeurtut... zeurtut. *(iedereen begint te lachen. Lies niet, ze maakt aanstalten om weg te lopen)*

Evelien: Erewoord.

Maria: Erewoord.

Ellen en Lies: Het is toch niet meer zoals vroeger.

Maria: Het was maar een grapje.

Lies: Ach, wat kan het mij schelen. *(Lies draait zich om en springt op haar bed)*

Ellen: Vertel...ik ben zo benieuwd wat iedereen nu doet.

Maria: Wie begint... Lies!

Lies: Nou... ik eh...

Maria: Lies doet het vies!

Lies: Maria doet het via via!

Ellen: Hé Evelien, laat je dingen eens zien!

Evelien: Ach ja, Ellen houdt van een snelle.

Ellen: Dat klopt.

Maria: Toen ik hier weg was, moest ik eigenlijk weer naar huis... mijn ouders.

Lies: Jij had daar toch altijd mot mee?

Maria: Ja... maar eh ...Ik kwam thuis, blijken die twee heel ziek te zijn. Ik denk, nou niet lullig doen dus ik help daar maar wat in huis... Ik

geloof dat het anderhalf jaar duurde...

Evelien: En toen?

Maria: Waren ze alle twee dood.

Lies: Wat erg voor je.

Maria: Ik kon toch niet met ze overweg! Maar ik was wel hun ...oogappeltje.

Ellen: Oogappeltje?

Evelien: Ze gaven haar een appeltje voor de dorst.

Maria: Nou ja, een... eigenlijk meer een kist appelen. Die mensen waren hartstikke rijk, dus ik kan het rustig aan doen.

Ellen: Rentenieren?

Maria: Zoiets, ja.

Lies: Ben je getrouwd?

Maria: ...Vriendje...

Ellen: Hoe ziet ie er uit?

Maria: ...Gehad.

Ellen: Hoe zag hij er uit?

Maria: Niet, hij zag er niet uit... Hij was wel mooi hoor, maar eh...Ik heb hem eruit gedaan, een eikel eersteklas. In het begin aardig en zo, altijd vriendelijk en hij deed alles voor me maar toen ineens... ik weet het niet... we woonden samen... hij kon z'n poten niet thuishouden...

Evelien: Lekker toch?

Maria: Hij sloeg... hij sloeg... verdomme... (*stilte*)

Evelien: En heb je hem nooit meer gezien?

Maria: (*knikt*) Laten we het over iets anders hebben.

Lies: Ellen, heb jij een vriend?

Ellen: Getrouwd.

Lies: Gaaf! Kinderen?

Ellen: Twee jongens.

Lies: Twee?

Ellen: Mark en Stef, vijf en zeven.

Lies: En een man?

Ellen: En wat voor een!

Evelien: Jij had toch geen ouders?

Maria: Er zullen wel meer wezen wezen... wezen .... (*gelach*)

Lies: Nou... wat voor een man?

Ellen: Een heerlijke vent, alles d'r op en d'r an... en ...

Maria: Een lekker kontje. (*gelach*)

Evelien: En jij, Lies?

Lies: Ik zit thuis... Ik ben nog bij mijn ouders.

Evelien: Nog thuis?

Lies: Ja, ze zijn zo oud, ik kan die mensen gewoon niet alleen laten.
Verder heb ik niet zo veel te doen.

Maria: Helemaal niets?

Lies: Ach, ze zijn een beetje... hoe zal ik het zeggen...

Maria: Ziek?

Lies: Eigenlijk meer dement.

Maria: O, god.

Evelien: Vertel eens.

Lies: Soms dan neem ik ze mee uit fietsen... mijn vader dan, hè... Tja...
en dan vergeet hij gewoon te trappen...

Maria: En dan?

Lies: Valt ie op de grond. *(Evelien begint te lachen, Lies vindt het niet leuk en de rest lacht even later mee)*

Evelien: Sorry hoor, maar ik moet gewoon even lachen.

Lies: Ach ja.... Mijn moeder is ook al niks, maar ja die denkt nog steeds dat ze alles kan... Gooit ze een heel pakje boter in de pan om een bal gehakt te bakken...

Maria: Lekker vet.

Lies: Bleef het daar maar bij. Ze laat dan die bal daar een paar uur in liggen, dat begint te stinken en te roken...Nou hebben we een rookalarm in huis.

Ellen: Rookalarm?

Lies: Laatst was ze melk aan het koken, die pan kookt droog, een zootje, weer rook. Even later komt de brandweer eraan, staat ze heel verbaasd te kijken naar wat er gebeurt, vraagt ze wat die mannen komen doen!

Ellen: En nou heb je een rookalarm.

Lies: Moet ook wel, we hebben ze de afgelopen maand een keer of vier op de stoep gehad.

Maria: Leuke kerels?

Lies: Nou... voor mij hoeft dat niet zo.

Evelien: Nooit tegen een vent aangelopen, met een lekker...

Lies: ...kontje? *(woedend)* Jij denkt zeker dat er verder niets anders is in de wereld met je gedoe over mannen. Is dat nou werkelijk het enige wat belangrijk is? Je bent nog steeds die stomme trut van toen!

Evelien: Een beetje dimmen, dame!

Lies: Ik ben sterker geworden.

Evelien: Je wilt een klap voor je bek?

Lies: Als mens...

Evelien: 'Als mens'! Doe toch niet zo belachelijk.

Ellen: Laat haar toch met rust!

Lies: Jij dacht dat ik nog net zo'n zeikerd was als toen?

Evelien: We zijn nog geen tien minuten bij elkaar en je bent het nog steeds...

Lies: Omdat jij altijd... (*slikt de rest in*)

Evelien: Nou?

Ellen: Het ging alleen maar over een vriendje... Heb je er een?

Evelien: Ja... ja... wel dus.

Lies: Ik heb wel een vriendje gehad...

Evelien: Ging het uit of zo?

Lies: Dan gaan jullie lachen.

Evelien: Erewoord!

Allen: Erewoord!

Lies: Nou, goed dan... Hij zat een beetje moeilijk en toen heb ik hem geholpen...

Maria: 'Geholpen'... ja, ja... we weten wat je bedoelt.

Lies: Jullie hadden beloofd...

Evelien: Laat haar nou effe.

Lies: Hij wilde het klooster in of zo... en toen weer niet... toen dacht ie dat hij homo was...

Evelien: Lies met een nicht?

Maria: Lies doet het vies!

Lies: Zie je het voor je? Nou, dat bleek ie dus ook niet te zijn... Op een dag was ie verdwenen.

Ellen: Verdwenen?

Lies: Een half jaar later kreeg ik een kaartje van hem. Hij had de vrouw van zijn dromen gevonden.

Evelien: Een jonge meid zeker?

Lies: Hij woonde in Wassenaar bij een oude vrouw, ze is alleen maar wel rijk.

Maria: Zie je hem nog wel eens?

Lies: Gelukkig niet!

Evelien: Wat een ellende allemaal.

Maria: Het zal je gebeuren dat je vent bij een ouwe vrouw gaat zitten.

Lies: Hoe zou het eigenlijk met Marijke zijn?

Ellen: Marijke...

Evelien: Marijke... (*ze kijken naar het lege bed*)

Ellen: Marijke... Ik heb haar nooit meer gezien.

Evelien: Ik ook niet.

Maria: Misschien komt ze wel.

Evelien: Raar dat je zo ineens nooit meer iets van iemand hoort.

Maria: Misschien heeft ze net als die ex van Lies iets ouds aan de haak

geslagen.

Ellen: Iets ouds... Getver... Rimpels! *(Bets op, de anderen hebben haar niet in de gaten. De meiden hebben veel lol, als ze zien dat Bets er staat, schrikken ze eerst en beginnen daarna hard te lachen)*

Bets: Hallo... Doe ik iets gekst?

Ellen: Nee, u komt zo mooi op tijd binnen... We hadden het er net over dat je als mens eigenlijk vanzelf ouder wordt... Ik ben Ellen.

Bets: Hallo... ik ben Bets.

Maria: Bets gets!

Bets: Wat?

Ellen: Werkt u hier?

Bets: Zeg maar jij hoor, ik heb hier ook gewoond.

Ellen: Op deze kamer?

Bets: Op deze kamer.

Evelien: In een ander jaar zeker?

Bets: Maar wel op dit bed. *(wijst het bed aan waarop Ellen zit)*

Ellen: Dat kan niet, dat is mijn bed.

Bets: Nou ja... 'mijn bed'. Dit bed is natuurlijk net zo goed van mij.

Ellen: Je gaat hier niet lopen zeiken, ja! Dit is altijd mijn bed geweest. Toen jij hier was waren die bedden er nog niet eens! Toen had je houten bedden.

Lies: Laat dat mens toch!

Maria: Het is haar bed, ik zou er ook voor vechten. Je hebt hier toch al niets...

Evelien: Zo belangrijk is dat toch niet!

Ellen: Voor mij wel!

Lies: Dan kom je maar bij mij liggen.

Ellen: Bij jou?

Lies: Ja....ik heb geen vlooiën!

Scène 3

FLASHBACK

ELLEN EN LIES VROEGER.

Plotseling verandert het licht, eventueel muziek om een flashback aan te geven. Alleen een zacht licht is te zien op het bed van Lies.

Ellen: (*schreeuwt*) Nee, nee... laat me niet alleen... Help dan! Help!

Evelien: Kop dicht!

Ellen: Wat... Wat?

Lies: Ellen ... Ellen ... je maakt iedereen wakker.

Ellen: Hm...

Lies: Ellen... je schreeuwt en je maakt iedereen wakker.

Ellen: Ik droomde... over mezelf...

Lies: Wat?

Ellen: Ik voel mij zo...

Lies: Kom maar even bij me liggen.

Ellen: Goed. (*Ellen stapt uit haar bed, behendig wordt haar afwezigheid gecamoufleerd. Nadat ze bij Lies in bed is gekropen*)

Lies: Wat is er? Jij hebt normaal nooit wat.

Ellen: Ik ben niet zo sterk als ik lijk.

Lies: Jawel, jij bent wel sterk.

Ellen: Nee. (*ze begint te huilen*)

Lies: Zachtjes.. anders horen ze ons.

Ellen: Ik kan er niks aan doen... Soms... soms... dan denk ik, ik heb niets... ja, ik heb jullie wel.. maar verder heb ik niets... Ik zou willen dat ik een moeder had en zo.

Lies: Als je ouders je hier naartoe sturen... Dan heb ik liever geen ouders.

Ellen: Wat is het verschil tussen niet te eten hebben maar alleen maar iets wat je niet lust...

Lies: Wat bedoel je?

Ellen: Soms denk ik dat ik alles kan en mag. Er is tenslotte niemand voor mij. Ik hoef aan niets of niemand verantwoording af te leggen.

Lies: Dat is toch heerlijk!

Ellen: Ik zou willen dat iemand tegen mij zou zeggen: 'Dat mag niet!' of 'Dat moet je anders doen.' Ik zou willen dat iemand zich druk maakte om mij!

Lies: Ik maak me wel druk om je... Eigenlijk heb je doordat je hier bent

ons allemaal als zussen.

Ellen: Evelien en Maria hoef ik niet als zussen.

Lies: Marijke en ik?

Ellen: Jullie wel.

Lies: Heb ik toch een zus.

Ellen: Shit!

Lies: Wat?

Ellen: Ach... ik had gewoon zin om shit te zeggen.

Lies: Dat zeg je niet waar je zus bij is... Zal ik je een pak slaag geven?

Ellen: Ja... en dat je dan zegt dat ik me moet gedragen en zo?

Lies: En dan maken we iedere dag ruzie over wie nu die mooie jurk aan mag...

Ellen: ...of dat je mijn vriendje probeert af te pikken...

Lies: ...en dat je aan mijn make-up hebt gezeten.

Ellen: ...en dat we alle twee een eigen kamer hebben.

Lies: Een eigen kamer... *(ze hoort iets)* St! Ik hoor iets! *(Arie controleert de bedden met een zaklamp)*

Arie: Ga je straks wel weer in je eigen bed liggen... de anderen... *(Arie af)*

Scène 4

BINNENKOMST DEEL 2

Het licht verandert. Lies en Ellen gaan gewoon op hun bed zitten. Alsof er niets gebeurd is praat Bets verder over haar tijd als meisje in het internaat.

Bets: Het was in onze tijd natuurlijk allemaal heel anders. Je had nog ontzag, je luisterde naar de leiding. De mensen wisten gewoon waar het om ging in de wereld. Daar hebben wij behoorlijk wat van opgestoken.

Evelien: Een slaaptherapie. *(de groep reageert)*

Bets: Daar kunnen jullie nu wel over gaan zitten lachen, maar toevallig is het wel zo dat ik aan de structuur die mij hier werd geboden veel heb gehad. Alles op tijd, opstaan, eten en naar school en natuurlijk het slapen.

Ellen: Wat een gezeur. *(de volgende stemmen klinken uit de speaker)*

Reuling: Hij doet het al.

Kees: Weet je het zeker?

Nico: Ik heb een neef die die dingen kan repareren.

Kees: Als ik dat deed was het zeker niet goed.

Reuling: Kan het even stil zijn, heren?

Kees: Ik zeg niks. *(de meiden reageren op de stemmen)*

Reuling: Er zijn hapjes en drankjes in de hal.

Bets: Hapjes... Nou, die waren er in onze tijd niet. Toen was er niets. Helemaal niets. We moesten maar zien wat we kregen.

Evelien: Jij at zeker bloembollen...

Maria: ...met een sausje van spinnen en grind.

Ellen: Kom, we gaan iets eten. *(de meiden lachen. Tijdens deze laatste claus gaat iedereen af behalve Bets. Even later komen Marijke en Anne op. Er is geen contact met Bets. Als de twee een moment op zijn gaat Bets ook af. Marijke kijkt naar het bed en loopt er langzaam heen)*

Marijke: Ja... hier was het.

Anne: Ik herken het ook.

Marijke: Die geur...

Anne: Ja... alles lijkt te verdwijnen en te veranderen... geuren niet, die blijven... die herken je in alles.

Marijke: De vieze zoetige geur van schoonmaakmiddelen... Ik rook dat laatst nog toen ik bij iemand in de nieuwe auto zat. Het is vreemd...

Anne: ...al die keren dat wij hier 's nachts hebben zitten praten...

Marijke: Zo'n vreemd gevoel...

Anne: Je denkt zeker aan Kelly?

Marijke: Zou ze hier naartoe gaan, denk je?

Anne: Ik weet het niet... misschien wel. *(Kees en Nico op)*

Marijke: Hallo.

Nico: Zeg, moeten jullie niet naar de hal?

Kees: Hallo... Ken jij hen?

Nico: Nooit gezien.

Marijke: Nou, mij wel... Mij moeten jullie kennen... Ik ken jullie ook nog...
Jij was toch Kees?

Nico: Nee, hij is Kees... Ik ben Nico.

Kees: Wacht eens.... Waar lag jij?

Marijke: Daar.

Kees: Dan moet jij eh... Marijke zijn?

Nico: Heb jij dat onthouden?

Kees: Dikke kop... veel geheugen...

Marijke: Ja, ik ben Marijke.

Nico: Marijke? *(Terwijl Kees en Nico af lopen)*

Kees: Van dat gedoe.

Nico: Gedoe?

Kees: Met dat kind.

Nico: Ach....ja... met dat kind.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto